

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-109/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 9 i 11 — Przepisy krajowe pozwalające na włączenie osób niebędących podatnikami do grupy osób, które mogą być uznane za jednego podatnika do celów podatku VAT)

(2013/C 171/08)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i D. Triantafyllou oraz K. Walkerová i P. Němečková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller oraz J. Očková, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: początkowo C. Vang, następnie V. Pasternak Jørgensen, pełnomocnicy), Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik wspierany przez G. Clohessy, SC, i N. Traversa, BL), Republika Finlandii (przedstawiciele: H. Leppo i S. Hartikainen, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: H. Walker, pełnomocnik wspierany przez M. Hall, QC)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 9 i 11 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Przepisy krajowe zezwalające na to, aby osoby niebędące podatnikami stawały się członkami grupy podatkowej VAT

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Danii, Irlandia, Republika Finlandii oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Jyske Bank Gibraltar Ltd przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-212/11) ⁽¹⁾

(Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu — Dyrektywa 2005/60/WE — Artykuł 22 ust. 2 — Decyzja 2000/642/WSiSW — Obowiązek przekazywania przez instytucje kredytowe informacji o podejrzanych transakcjach finansowych — Podmiot działający na zasadach swobodnego świadczenia usług — Ustalenie krajowej jednostki analityki finansowej odpowiedzialnej za gromadzenie informacji — Artykuł 56 TFUE — Przeszkoda w swobodnym świadczeniu usług — Nadzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2013/C 171/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 22 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309, s.15) — Uregulowanie krajowe wymagające w sposób bezwzględny i bezpośredni od instytucji kredytowych, które działają na jego obszarze, nie posiadając stałego zakładu, by udzielały żądanych informacji właściwym organom krajowym

Sentencja

Artykuł 22 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu należy interpretować w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego nakazującemu instytucjom kredytowym, by informacje wymagane w ramach zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu przekazywały bezpośrednio jednostkom analityki finansowej tego państwa, jeżeli instytucje te prowadzą działalność na terytorium państwa członkowskiego na zasadach swobodnego świadczenia usług — o ile takie uregulowanie nie zagraża skuteczności (effet utile) tej dyrektywy oraz decyzji Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotyczącej zasad współpracy pomiędzy jednostkami analityki finansowej państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu, o ile jest ono uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, jest odpowiednie dla

zagwarantowania realizacji celu, któremu służy, nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia, oraz jest stosowane w sposób niedyskryminujący, czego ustalenie należy do sądu krajowego przy uwzględnieniu następujących uwag:

— uregulowanie takie jest odpowiednie do osiągnięcia celu polegającego na przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jeśli pozwala danemu państwu członkowskiemu na nadzorowanie i skuteczne wstrzymywanie podejrzanych transakcji finansowych przeprowadzanych przez instytucje kredytowe świadczące usługi na terytorium krajowym, a w razie potrzeby na ściganie i karanie osób odpowiedzialnych;

— obowiązek nałożony tym uregulowaniem na instytucje kredytowe, które prowadzą swoją działalność na zasadach swobodnego świadczenia usług, może stanowić środek proporcjonalny do realizacji tego celu w sytuacji braku — w okresie, w którym miały miejsce okoliczności postępowania głównego — skutecznego mechanizmu zapewniającego pełną i całkowitą współpracę pomiędzy jednostkami analityki finansowej.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-331/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/31/WE — Składowanie odpadów — Artykuł 14 — Istniejące składowisko odpadów — Brak planu uzdatniania terenu — Dalsze prowadzenie działalności)

(2013/C 171/10)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 14 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1) — Dalsze prowadzenie działalności przez składowisko odpadów Žilina — Považský Chlmec pomimo braku planu uzdatniania terenu

Sentencja

1) Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a)-c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ze względu na to, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko to może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.

2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Thomas Hogan i in. przeciwko Minister for Social and Family Affairs i in.

(Sprawa C-398/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Zbliżanie ustawodawstw — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 2008/94/WE — Zakres stosowania — Dodatkowe zakładowe programy emerytalne — Program o zdefiniowanych świadczeniach i zrównoważonych kosztach — Niedobór środków — Minimalny poziom ochrony — Kryzys gospodarczy — Zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny — Obowiązki danego państwa członkowskiego w przypadku niedoboru środków — Odpowiedzialność państwa członkowskiego w przypadku nieprawidłowej transpozycji)

(2013/C 171/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Strona pozwana: Minister for Social and Family Affairs, Irlandia, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 1 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2008/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 283, s. 36) — Dodatkowe zakładowe programy emerytalne — Niedobór środków w ramach tych programów — Uregulowanie krajowe nieprzewidujące podstawy prawnej umożliwiającej pracownikom otrzymanie odszkodowania od ich pracodawcy w następstwie niewypłacalności przedsiębiorstwa — Zobowiązanie danego państwa członkowskiego dotyczące przyjęcia środków niezbędnych w celu ochrony interesów pracowników — Okoliczności, które sąd krajowy powinien uwzględnić przy ocenie przestrzegania tego zobowiązania

Sentencja

1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do uprawnień byłych pracowników do świadczeń emerytalnych z dodatkowego programu emerytalnego ustanowionego przez ich pracodawcę.